

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

† «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίχης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντὸς σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Πατέρων ς'.

M^{Nη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ^{Nη} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π^{Γα Nη} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Nη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Nη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

νε στησαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ιν

μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^Γ₂₂

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^Δ₂₂ και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ην μου ^Γ₂₂

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^Γ₂₂

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

^Μ θην σφο ο δρα ^Γ₂₂

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Π₉

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^Γ₂₂

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη}
^Δ₂₂ του ε ξο μο

^Μ λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου ^Γ₂₂

Δ^{Γα} ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^Δ₂₂ ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

^Μ τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος ^{Νη}
^Γ₂₂ με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω τηρ η
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εως ου αντα πο δω ως

μοι

Σταυ ρον υ πε μει νας σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Απο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

κρά τυνωντα δογματα ατα των ^ε ος και πρεσβεις

αυτης αγραπνης ^Δ της σωτηριας τω Κυριω ωπρο

βαλεται ^ε και τει ποιμι ι ^ε συμποιοι μεε

να ^ε ασ

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ηλπισεν ηψυ

χη μου επι τον Κυριον ^Δ

Τ^{νη} ο τει Νομγραμμα παισιν Εβραιων ^ε εθετο

τιμιαν την εβδομα ^Δ δα ^ε σκια προσανεχσι

και λατρει ^ε σι ταυτη ^ε ην περ Πατες συνδραμον

τες ενεπταδιι Συνοδων ^ε νευσει Θε ^ε τει ενε

ξα διημερων συμπαντο ^ε δε ^ε α παρτισαντος και

την εβδομην ^Δ ευλογησαντος σε μνο τερα ανειρ

γασα σθε ^ε ορον εκθε εμενοι Πιστεε

ω ^ε ως

Στίχ. Δ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ^Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας Δ
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

T^{Nη} ην Τρι α δα πα σιν εκ τωνπραγμα των της κο

σμο γο νει ας 8 σαν αι τι αν Δι
τρα νως πα ρε δω κα

τε τρι σολ βι οι Πα τε ρες ε
τρεις γαρ και τεσ σα ρας Συ

νο δος μυ στι κο τα α τω λο γω ε
θεν τες και εκ δι κοι

φα νεν τες τ8 ορ θο δο ο ξ8 λο γ8 ε
τα στοι χει α τα

τεσ σα ρα ον τα Δ
και την Τρι α δα ε νε φη να α τε

κτι σα σαν ε
ταυ τα και κο ο σμον ποι η η σα α

σα αν ε

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, Δ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Δ
εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τ8 Δ

H^{Nη} ρ κε σε και μι α ζω ην εμπνευ σαι ν
τω κει με

νω γο νω της υ περ γ8 σης ν
Προ φη τ8 α να καμψις Δι

Ε λισ σαι ε τ8 πα νυ ε
ο μως α νε καμ ψεν ε

πτα κισ και συν ε κυ υ ψε τ8 τω ε
οι α προ ο πτης προ

αγγελλοντας υμων συυνελευσεις αις την νεκρωσιν
τη Θεο λο ο γα ε ψυχωσα τε θανατω
σααντες Αρειον και τας εκει ενωσυγκαα
μνοον τας

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
επαινεσα

τε αυ τον παντες οι λαοι

Tον διηρημενον Χριστι τω να και δι

ερχημενον κυσιν υλα κταις σο φως συνεραψα

τε σε βασιμοι Πατερες βλεπεινην γυμνωσιντην

τα ταμηδαμωσ εε νεγκοντες ως περο Σημ τε και

Ιαφεθτην πατρωα αντο παλαι καταισχυναντες

τον πατραλοι αν και τας εκεινωσυμφορησααν

τος Αρειον τον της μα νι ι ας επωωνυυ

μοον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και η
αλήθεια του Κυρίου
μενει ειστον αιωω να

T^{νη} ρς Μα κε δο νι ρς και Νε στο ρι ρς και τρς
 Ευ τυ χε ας και Δι ο σκο ρρς ^{Δι} Α πο λι να ρι ρς
 τε Σα βελ λι ο σε βη ρρς ^ε λυ κρς βα ρεις α πο δει
 χθεν τας εν δερ μα σι ι προ βα των ^ε πορ ρω της ποι μνης τρ
 Σω τη ρρς ως α λη θειεις ποι με νες ^ε α πη λα σα τε γυ
 μνρς κω δι ων ^Δ τρς τρι σα θλι ρς κα τα στη σα αν τες α ρι
 στα ^ε ο θεν υ μα ας μα κα ρι ι ζο ο με εν ^ε

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Πά.

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

T^{Πα} α α ας μυ στι ι κας ^ε ση με ρον του
 Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας ^ε τους θε ο
 φο ρους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
 ω ω μεν ^Δ τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω ω
 της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας ^{Πα} με ε ε ε ε ε

λο ος ε ναρ μο ο νι ι ο ο ν θε ο ο λο γι ι ι
 ι ας Τρι α α δα α μι α α α αν α πα α ρα
 α λ λα α α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
 τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας τη ης πλα
 α α νης και Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α
 χου ουσ τους προ σβευ ο ο ο ν τας παν το τε ε ε Κυ υ
 ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α
 ας η η η η μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
 ω ω ω νων α α μην
M η τη ρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν
 θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε Πα αρ θε ε ε
 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν
 και το θαυ μα του το κου ου σου ερ μη νευ σαι γλω ω ω σα

ου ου δυ υ υ υ να α α ται ^{Γα} ^{Νη} πα ρα δο ξου γαρ
 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
 γνη η α κα τα ληπτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος ^{Γα}
 τη ης κυ η σε ω ως ^{Νη} ο που γαρ βου ου λε ται
 Θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα ^Μ
 α α ξις ^{Γα} ^{Νη} δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα
^{Γα} του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο ^{Νη}
 με θα σα ρ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω
^{Γα} ω ων ^{Νη}

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω ξ

^{Ζω} **Κ** αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^{Ζω}
^{Δι} **Μ** η τη ρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης ^{Πα} υ περ φυ υ υ
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ^{Δι} ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α
 αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ
 σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα
 ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη
 ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ
 η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες δε
 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε
 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 ω ων

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,

μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
 στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο

ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι

αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεις. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα

ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Νη} ο ξα α Πα^{Γα} τρι ι ι ι και Υι υι ω και Πα^{Πα}
αι Α^Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι^π
Α^Μ πο στο λι κω ω ν πα ρα δο ο ο σε
ων^υ α κρι βεις φυ λα κες γε γο να α τε ε ε α^{Πα}

α γι ο ι Πα τε ε ε ε ρε ες της γαρ α γι
 ας Τρι α α δος το ο μο ου ου ου σι ον ορθο
 δο ο ξως δογμα α τι ι ι σα α α αν τε ες Α α
 ρει ου το βλα σφη η μον συ νο δι κω ω ω ως κα α
 τε ε βα λε τε ε μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο ο
 νι ον πνευ μα το μα α χον α πε ε λε ε εγ ξα α
 α αν τε ες κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο
 ρι ον Ευ τυ χε α και Δι ο σκο ο ρον Σα βε ε
 ε ελ λι ι ο ο ον τε και Σε βη η ρον τον Α α
 κε ε ε φα α α α λο ον ων της πλα α α νης αι
 τη η η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η η
 μας α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
 εν τη η πι ι ι στει φυ λατ τε σθαι δε ο ο
 ο ο ο ο με ε θα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π ρ}

Η ε ο το κε η προ στα σι α παν των των δε ο

με νων εις σε θα ρ ρα μεν ^{υ ρ} εις σε καυ χω με ε θα ^{π ρ} εν σοι

πα σα η ελ πις η μων ε στι ^{υ ρ} προ σβευ ε τω εκ σθ

τεχ θεν τι ^{υ ρ} υ περ α χρει ων δε λων σθ ς ς ς ^{π ρ}

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Α ^{Γα} ^{Νη} νε στης εκ του τα ^Μ φου Σω τηρ του κο ^{π ρ} ο σμου ^{π ρ}

^{Νη} και συ νη γει ρας τους αν θρω πς συν τη σαρ ^{Γα} κι σου Κυ ρι

^{π ρ} ε δο ο ξα α σοι ^{π ρ}

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνούμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη} ^{Γα} και πε ρι ε ζω σα το ^{π ρ}

Τ ^{Γα} ^{Νη} ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα πα

^{Γα} ^{Νη} αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν ^{π ρ} εκ της του Α δου γαρ τυ

ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε ^Π9 δι α της αυ του
τρι η με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
με νος και το με γα ε ε λε ε ος ^Γ22

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{Νη} ^Δ22 η τις ου ου

σα λευ θη σε ται ^Γ22
Υ ^Γ ^{Νη} πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ^Γ ^{Νη} ^Π9
ε σκυ λευ σας ^Γ22 και τρι η με ρος α να στας η μας συ να
νε στη σας ^Π9 δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον
ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε ^Γ22

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^Δ22 εἰς μα κρο τη τα

η με ρων ^Γ22
Φ ^Γ ^{Νη} ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με
νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ
να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα
δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^Γ22

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ην ε τη σι ον μνη η μνην ση με ε ρον
των θε ο ο ο φο ο ο ρων Πα α α τε
ε ε ε ε ρων των εκ πα σης της οι κου με νης συ να
θροι οι σθε ε ε εν των εν τη λαμπρα α α πο ο λει
Νι κα ε ε ε ε ων των Ορ θο δο ξωντα συ στη
μα α τα ευ σε βην τες πι στως ε ορ τα α α
σω ω ω μεν ου τοι γαρ του δει νου Α α ρει ει ου
το ο α θε ον δο ο ο γ μα α ευ σε βο ο ο
φρο ο ο νω ως κα α α θει ει ει ει ει λον και
της Κα θο λι κης Εκ κλη η σι ι ας συ νο δι ι κως
του ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν και
τρα νως τον Υι ον του Θε ε ου ο μο ου σι ον

και συ να ι δι ον προ των αι ω νων ο ον τα
 τοις πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν εν
 τω τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο ο λω α
 κρι βως και ευ σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε
 με ε ε ε νοι ο θεν και η μεις τοις θει οις αυ των
 δο γμα σιν ε πο με ε νοι βε βαι ως πι στευ ον τες
 λα τρε ε ευ ο ο ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ο
 ον και το Πνε ευ μα το ο πα να α α α γι ι ι
 ι ον εν μι α α Θε ε ο τη τι ι Τρι α α
 δα ο μο ο ου σι ο ον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμώηχον.

Ἦχος Πα φ

K αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
N ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων

Πα α α να α μω ω ω με παυ ου σα δει νων
 η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης
 θλι ψεως η μας α πααλ λα α ατ τϛ ϛ ϛ σα
 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την
 σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε
 θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ
 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω νων των
 χαι ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ω ν βο η η η
 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ω ν η η η μω ω ω ω ν

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σtau ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον^{Πα} των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος^{Γα}

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υπερ δε δοξασιμενος ει χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *